

INGEZONDEN.

IRIDOCYCLITIS NA BEHANDELING MET VACCIN B. VAN PONNDORF.

In het *Tijdschrift*-nummer van 27 November l.l. bldz. 2459 komt een mededeeling van GERARD BAKKER voor omtrent een geval, waarbij mijn naam genoemd wordt, hoewel aan de redactie redenen bekend waren, waarom ik dit liever niet heb gewild. Deze vergissing, tezamen met het feit, dat ik in het bezit ben van nieuwe gegevens omtrent den beschreven patiënt, dwingen mijn wetenschappelijk geweten tot een korte aanvulling van het beschreven geval.

Op 3 November 1926, d.i. 4 $\frac{1}{2}$ maand nadat patiënt van de door BAKKER beschreven aandoening onder scopolaminebehandeling genezen is, komt hij bij mij terug met een typischen subacuten glaucoomaanval op beide oogen. Het beeld was geheel anders dan van den zomer, toen patiënt de oogaandoening kreeg tijdens eenige dagen van bed- en kamerrust. De uitwerking van pilocarpine 2 pCt. was thans in een paar dagen zeer opmerkelijk. Patiënt, 31 jaar oud, trainde zich voor sportwedstrijden. Voor mij is duidelijk in verband met de geheele anamnese, dat patiënt ondanks zijn jeugd en zijn zeer diepe voorste oogkamer grooten aanleg voor glaucoomtoestanden heeft. In de mededeeling van BAKKER komt niet uit, dat ik hier een der weinige oogheelkundige gevallen voor mij had, die moeite baren aan de differentiale diagnose tusschen glaucoom en iridocyclitis en wat primair in dezen was; ook niet waarom ik een haardreactie bijv. verwierp. Nog steeds meen ik het bij mijn waarschijnlijkheidsdiagnose bij het rechte eind gehad te hebben, maar ik acht dit eene geval toch ongeschikt om, nu er waarschijnlijk verband tusschen de enting en de oogaandoening bestaat, de vraag te beantwoorden, hoe wij ons dit verband moeten denken en op welke wijze de aanleg tot oogdrukverhoging in het ziektebeeld betrokken is geweest, want zoowel het een als het ander kan door tal van oorzaken worden opgewekt. De glaucoomaanleg van den patiënt bemoeilijkt dus de waardeering van dit geval.

Arnhem, 3 December 1926.

P. J. WAARDENBURG.

NOG IETS OVER „CREEPING DISEASE”.

Men zal zich herinneren, dat in dit *Tijdschrift* (1925, II, 21, bldz. 2346) de heer MES, arts te Erasmus, Transvaal, „een gastrophilus (larve) in zijn schuilplaats mocht verschalken”. De larve verpopte zich in een doosje; uit de pop kwam een vlieg, die MES aan zijn dochter te Utrecht zond. Ik heb mej. MES om het vliegje gevraagd. Zij antwoordde, dat zij het vliegje reeds verleden jaar verzonden had aan een arts, die er haar om geschreven had. De naam was haar ontgaan. Ik schreef toen aan den heer LEVY te Apeldoorn, vragende of hij het soms had. Antwoord: het doosje was vermoedelijk met de schoonmaak verloren gegaan. In de zomervergadering der Ned. Entomologische Ver., 19 Juni 1926 gehouden, besprak ik de verschillende gevallen van „creeping disease”, in dit *Tijdschrift* vermeld. Het verslag van het door mij medegedeelde zond ik aan den heer LEVY. Mevrouw LEVY herinnerde zich toen plotseling, het doosje opgeborgen te hebben. De heer LEVY zond het mij toe, en, daar het geheel stuk was, behoorlijk met hechtpleisters verzekerd. Ongeopend zond ik het aan prof. DE MEIJERE te Amsterdam. Het vliegje, deerlijk gehavend, bleek te zijn een *Cordylobia anthropophaga* E. BLANCHARD-GRÜNBERG. De larve leeft in de menselijke huid en veroorzaakt daar een puist, waarin de ontwikkeling doorgemaakt wordt. Gangen graven doet zij niet, en in het vraagstuk der „creeping disease” geeft zij dus geen opheldering. Ook is zij geen *Gastrophilus*! Zie BRAUN, *Die tierischen Parasiten des Menschen*, 1er Teil, 6e Aufl. 1925; ROUBAUD, *Etude sur la faune parasitaire de l'Afrique occidentale française. Les producteurs de myiasis et agents similaires chez l'homme et les animaux*. Paris (EMILE LAROSE).

Arnhem, December 1926.

A. C. OUDEMANS.